

utrzymany co najmniej do 2030 r. Niezależnie od powyższego dodatkowo zabezpieczenie dla państw członkowskich UE stwarza Agencja Dostaw Euratomu (ESA, ang. *Euratom Supply Agency*), która w sytuacjach kryzysowych może tworzyć zapasy uranu. Ponadto ESA może prowadzić zakupy zbiorowe dla państw UE.

Istnieją także plany zapewniania paliwa jądrowego na szczeblu globalnym dla wszystkich potencjalnych użytkowników rozwijane na szczeblu MAEA.

**Dostępność
zasobów biomasy**

Istotnym czynnikiem dla rozwoju OZE jest także budowa krajowego potencjału surowców niezbędnych do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych. Niezbędne jest zatem podejmowanie działań w kierunku zwiększania efektywności pozyskania biomasy na cele energetyczne (w ramach obecnie dostępnych zasobów) oraz tworzenia warunków dla powstawania nowych źródeł biomasy, ze szczególnym uwzględnieniem lokalnego charakteru tego paliwa.

4.4. Uwarunkowania międzynarodowe i ponadnarodowe

**Ewolucja ładu
międzynarodowego
– aspekty
energetyczne**

W długim okresie ład międzynarodowy kształtować się będzie zapewne na zasadzie wielobiegunowości. W takim wypadku, w ramach postępującego procesu globalizacji, stosunki polityczne i gospodarcze staną się przestrzenią wzajemnych oddziaływań regionalnych potęg gospodarczych i ugrupowań integracyjnych, wśród których nadal istotną rolę odgrywać będzie także UE.

Ewolucji w kierunku formuły multipolarnej sprzyjać będą równoległe zachodzące w gospodarce światowej procesy regionalizacji (powstawania ponadpaństwowych struktur integracji gospodarczej). Integracja w ramach struktur regionalnych będzie zacieśniać się, prowadząc do tworzenia wspólnych rynków dóbr i usług, w tym także rynków energii. Europejski rynek energii stanie się jednym z rynków regionalnych.

**Polityka
klimatyczno-
energetyczna UE**

Polityka klimatyczno-energetyczna UE w omawianym okresie stanowić będzie istotny kontekst dla realizacji polityki energetycznej poszczególnych państw członkowskich, a jej oddziaływanie przekładać się może na uprzywilejowanie niektórych źródeł energii i technologii wobec innych. Szczególne znaczenie będzie miało dalsze funkcjonowanie systemu EU ETS oraz dynamika cen uprawnień do emisji dwutlenku węgla.

W chwili obecnej przewidywać można następujące kierunki działań w ramach polityki klimatyczno-energetycznej UE:

- wdrożenie regulacji mających na celu realizację celu 40% redukcji emisji CO₂ w Unii Europejskiej do 2030 r.;
- dalsze zaostrenie celów redukcyjnych emisji CO₂, po ewentualnych uzgodnieniach na COP w 2015 r.;
- modyfikacja europejskiego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (EU ETS) mająca na celu jego wzmocnienie jako instrumentu stymulującego inwestycje w energetykę niskowęglową (np. poprzez tzw. *backloading*, tj. zmniejszenie puli uprawnień w latach 2013-2015 o 900 mln uprawnień, które zostaną przesunięte na lata 2019-2020) – niezależnie od powyższego w długim okresie spodziewać się można dalszych inicjatyw (o charakterze pararynkowym lub administracyjnym) zmierzających do obniżenia konkurencyjności